

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220670
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212220670.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 811 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/601/2012-44 zo dňa 10.09.2014 a uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/601/2012-59 zo dňa 11.11.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/601/2012-44 zo dňa 10.09.2014 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/601/2012-59 zo dňa 11.11.2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatať sumu 548,75 eura titulom nemajetkovej ujmy a majetkovej škody v sume 2.743,75 eura z dôvodu, že Okresný súd Komárno ako exekučný súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia pre súdneho exekútora, pričom predmetné uznesenie vyhotovil až po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia tejto žiadosti. Ak by došlo ku skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote, žalobca by mohol včas uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti jeho pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Takýmto postupom súdu došlo k zásahu do jeho práv a bola mu spôsobená nemajetková ujma v sume 548,75 eura, t. j. 20 % uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Uplatňovanie majetkovej škody v sume 2.743,75 eura žalobca odôvodnil tým, že ide o náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto nastať ani akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny s príslušenstvom zo strany exekučného súdu. V znaleckom posudku č. 1/2013 bola vyčíslená majetková škoda, ktorá vznikla žalobcovi tým, že vyhotovil návrhy na vykonanie exekúcie, ako aj náklady spojené s vyhotovením žalôb o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobca podal žiadosť o

predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovaného, ale odpoveď mu do podania žaloby vo veci samej nebola doručená.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na zmätočnosť podania žalobcu a prenášanie dôkaznej povinnosti na súd namiesto toho, aby predložil dôkazy o svojich tvrdeniach. Z podanej žaloby nie je zrejmé, akej náhrady škody sa domáha a keďže uplatnený nárok nebol so žalovaným predbežne prerokovaný, ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Čo sa týka prietáhov v konaní, tieto je oprávnený posudzovať len Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý by vo svojom rozhodnutí konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Žalovaný vzniesol aj námietku premĺčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.04.2009. Namietal tiež, že žalobca nedoložil listiny, ktoré by preukazovali vznik a výšku škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a postupom, na základe ktorého táto škoda žalobcovi vznikla. Ďalej poukázal na to, že Exekučný poriadok v § 44 ods. 2 deklaruje, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale len na prípady, v ktorých bolo poverenie vydané. V judikatúre ústavného súdu a najvyššieho súdu bolo všeobecne konštatované, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa a preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Žiadal preto súd, aby žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol.

Prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie predovšetkým oboznámením sa s originálom exekučného spisu Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 5Er/1204/2009, z ktorého zistil, že dňa 28.12.2009 bola Okresnému súdu Komárno doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnej: Kornélia Kováčová, nar. 13.08.1975, a to na základe návrhu oprávneného a exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Okresný súd Komárno uznesením zo dňa 15.01.2010 odložil vykonateľnosť exekúcie do právoplatného rozhodnutia o zastavení exekúcie a ďalším uznesením zo dňa 12.01.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2011. Exekúcia bola zastavená uznesením zo dňa 09.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.09.2011.

Z takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd vyvodil záver, že návrh nie je dôvodný. V posudzovanom prípade exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia, proti ktorému oprávnený nepodal odvolanie, čím nevyužil možnosť prípadného zrušenia alebo zmeny podľa jeho názoru nezákonného rozhodnutia súdu. Z tohto dôvodu by nebolo možné priznať žalobcovi náhradu škody ani v prípade, ak by bol na takúto škodu oprávnený. Navyše, žalobca uplatňovanú výšku škody nijakým spôsobom nešpecifikoval a z jeho podania nebolo zrejmé, na základe akých skutočností si uplatňuje majetkovú škodu práve vo výške 2.743,75 eura, keď v pôvodnom exekučnom konaní si uplatňoval sumu 593,50 eura s príslušenstvom. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy si žalobca uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa jeho názoru príslušný súd svojím postupom porušil povinnosť urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonnej lehote, resp. bez zbytočných prietáhov v konaní. Okolnosť, že exekučný súd vykonával dokazovanie, ktoré bolo podľa žalobcu nadbytočné, nepredstavuje samo o sebe nesprávny úradný postup orgánu štátu. Rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup, pretože nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. Žalobca v konaní nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda. Majetková ujma spôsobená žalobcovi nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, ale aj od okolností, ktoré v tejto veci záviseli od súdneho exekútora a samotného žalobcu. Podľa názoru súdu sa žalobca svojím podaním snaží len eliminovať svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia, pričom mu už pred podaním žaloby musela byť známa rozhodovacia prax všeobecných súdov týkajúca sa rozhodcovských doložiek. Z uvedených dôvodov rozhodnutia súdov nie sú prekvapivé a aj dôvod prípadného dlhšieho rozhodovania po zákonnej lehote by v prípade predvídateľného rozhodnutia mal byť akceptovateľný. Všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci išlo o prietah v konaní, takéto oprávnenie neprináleží ani samotnému žalobcovi. Žalobca v tomto konkrétnom konaní nepodal ústavnú sťažnosť na prietah v konaní a žiadne iné konanie, v ktorom je možné konštatovať prietahy v konaní, sa nevedlo. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a ak by aj žalobca teoreticky nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal

jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na vydanie poverenia, nakoľko v tomto prípade poverenie vydané nebolo, teda možno konštatovať, že rozhodnutie bolo vydané v zákonnej lehote, primeranej na preskúmanie zákonnosti exekučného titulu.

Súd preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, pretože ich nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Z právneho hľadiska súd posúdil vec podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. a § 41 ods. 1, 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku v znení platnom v čase začatia exekúcie.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žiadal preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 01.12.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nové Zámky žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom. K procesnej lehote 15 dní upravenej v § 44 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku odvolací súd poznamenáva, že táto je v predmetnom ustanovení upravená len pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 veta tretia Exekučného poriadku nevyplýva, že by sa táto lehota mala vzťahovať aj na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.04.2013 pod sp. zn. II. ÚS 248/2013). V posudzovanej exekučnej veci súd konal bez zbytočných prieťahov, ktoré by v predmetnej veci konštatoval iný príslušný orgán a rozhodol v primeranej lehote. Keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok, a to nesprávny úradný postup štátneho orgánu, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy, z ktorých v prejednávanom prípade ani jedna splnená nebola, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania bolo aj napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní odo dňa jeho doručenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie podané zaručeným elektronickým podpisom v sume 20 eur + 3 eurá.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20 eur podľa položky 7a a v sume 3 eurá podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za odvolanie podané elektronickými prostriedkami a podpísané zaručeným elektronickým podpisom dňa 10.11.2014, z ktorého súd vyhotovil rovnopis a doručil ho žalovanému na vyjadrenie.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods. 1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 10.11.2014, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t. j. 10.11.2014, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalobcu.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ustanovenia § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ustanovenia § 12 vyššie citovaného zákona) a tak to bolo aj v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca nemienil spoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravil, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.